

-KENDİMİ DURDURAMIYORUM 2-

Şirin

Mucizelere
inahir mısın?

Yazan: Birsen Ekim Özen

Resimleyen: Esra Oğunday Bakır

BİRSEN EKİM ÖZEN

Birsen Ekim Özen, 1969 yılında İstanbul'da doğdu. 1975 yılından bu yana da durmadan okuyor. Küçükken sadece kitapları değil kendisinden büyük kuzenlerinin çizgi romanlarını, halasının sakladığı elli yıllık mecmuaları, dönemin çocuk dergilerini, hatta gazetelerden yapılan kese kâğıtlarını bile okurdu.

Bir gün, "Acaba ben de yazabilir miyim?" diye sordu kendisine ve bu merakla başladı işe; yazdı, yırttı, karaladı... Sonunda ilk kitabı çıktı. O günden bu yana sadece okumuyor bir de yazıyor, yazıyor, yazıyor...

Kızı Başak, oğlu Alp ve eşi Erkan'la İstanbul'da yaşıyor, öğretmen olduğu için her gün okula gidiyor ve yazmaya devam ediyor. Dileği, hikâyelerinin hatırlandıkça gülümsetmesi...

Yazan: Birsen Ekim Özen
Resimleyen: Esra Oğunday Bakır
Yayın Yönetmeni: Savaş Özdemir
Editör: Doğukan İşler
Kapak Tasarım: Esra Burak
İç Tasarım: Nur Kayaalp

ISBN: 978-605-08-3143-6

Raf: 6-10 Yaş Öykü/Hikaye

Eylül/2019

Baskı ve Cilt: Seçil Ofset
100. Yıl Matbaacılar Sitesi 4. Cad. No:77 Bağcılar/İstanbul
Sertifika No: 12068
Tel: (0212) 629 06 15

Timaş Basım Ticaret ve Sanayi AŞ

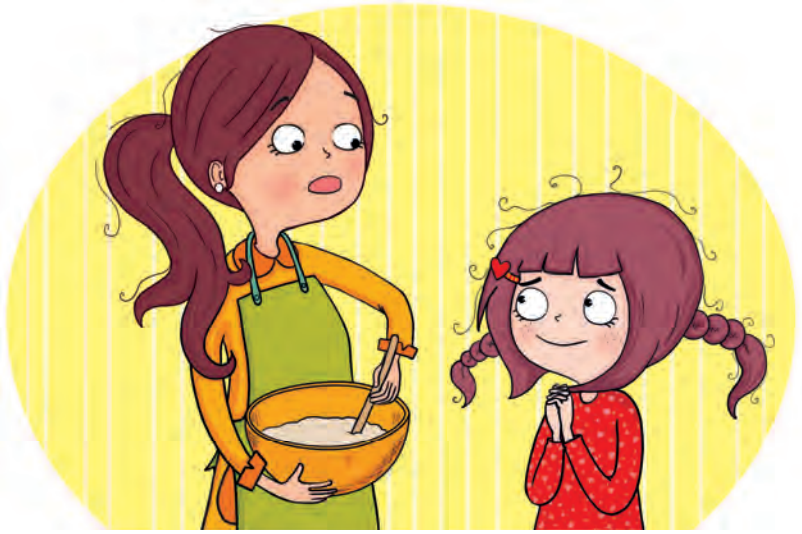
Cağaloğlu, Alemdar Mah. Alay Köşkü Cad. No:5 Fatih/İstanbul
Kültür Bakanlığı Yayıncılık Sertifika No:12364
Tel: (0212) 511 24 24 (pbx)

timasocuk.com • timasocuk@timas.com.tr

iyi ki kitaplarım var...

© 2019 Eserin her hakkı anlaşmalı olarak Timaş Basım Ticaret ve Sanayi Anonim Şirketine aittir.

İzinsiz yayımlanamaz. Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

İÇİNDEKİLER

HER ŞEY BÖYLE BAŞLADI	5
BU DA MI MUCİZE DEĞİL!	12
İLK MUCİZE	28
DOĞUM GÜNÜ HAZIRLIKLARI	42
İLK KUTLAMA	54
DOĞUM GÜNÜM	61
ÖZEL YETENEKLİ TEYZE	77

HER ŞEY BÖYLE BAŞLADI

Teneffüŕe ıkarken, “Ne güzel bir gün!” diye bağırdım. Çünkü gerçekten güzeldi. Soğuk ve yağmurlu geçen bir sürü haftadan sonra üzerime bir Şey giymeden, okul kıyafetlerimle teneffüŕe çıktığım ilk gündü. Ben bahara bayılır, yaza biterim.

Tam koridora varmışken, arkamızdan Burcu seslendi. Çok keyifliydi.

– Çocuklar, bugün çok önemli bir gün. Bugünü asla es geçmemeniz gerekir.

“Es geçmek” sözünü öğretmemizden yeni öğrenmiştik. Müzikte durak vermek anlamına

gelen bu söz, bizim hayatımızda **dikkat etmemek** anlamına geliyordu. Dünya üzerinde yardıma muhtaç çok çocuk vardı ve öğretmenimiz onları asla es geçmemiz gerektiğini anlatmıştı. Ben de onlara nasıl yardım edebileceğimi düşünüp duruyordum ve bu konuyu es geçmeye asla niyetim yoktu.

Acaba başka neye dikkat etmemezlik yapmayacaktık? Burcu yine hangi bilgilerini çorba yapıp bize içirmeye çalışacaktı?

– Bugün bahar geldi diye mi önemli?

Gülümseyerek böyle demiştim, ama yanıtım yanlış olmalı ki Burcu hemen burnunu kıvırdı.

– Ne baharı ya! Son cemre de düştü. Bugün, Hıdırellez günü.

Ne nereye düşmüştü ve bu acayip isimli gün de neydi?

– Okulda tören filan mı var? Hayvanları Koruma Günü gibi bir şey mi bugün? Anlamadım da...

Ben bu özel günlerden pek hoşlanmam. Özel günlerin önemiyle ilgili skntm yok. Hayvanları korumak tabii önemli, ilköğretim haftası çok çok değerli... Ama bunu kutlayacağız diye bizi okul girişinde yarım saat ayakta bekletmeleri hiç iyi fikir değil. Kutlamanın daha keyifli birçok yolu varken neden biz upuzun konuşmalar dinliyoruz, onu anlamıyorum işte. O hiç de eğlenceli olmayan törenler yüzünden ayaklarım ağrıyor. Bu Hdrl şey de böyle bir törenle kutlanacaksa keyfim hemen kaıverecekti.

“Hidrellez günü çok önemlidir.” diye ke-

yifle anlatmaya başladı Burcu. O anlattıkça bu önemli günün okulda kutlanacak kadar resmi bir şey olmadığını hissettim. Evet, resmi değildi ama gerçekten ilginçti.

– İşte, ne dileğiniz varsa gerçekleştir-

yor. Onları bir kâğıda yazıp gül ağacının dibine bırakıyorsunuz. Hooop! Sabaha her şey tamam.

Bu bana gerçekten tuhaf geldi. Çünkü bu gerçekse çalışmaya hiç gerek yoktu. Ben her sene sınıfı geçmeyi istediğimi yazıp gül ağacının altına bırakabilir, geri kalan zamanda da keyifle eğlenebilirdim. Fikrin bu kadar iyi olması bende şüphe uyandırdı.

– Burcu, bu da diğer fikirlerin gibi fos bir fikre benziyor. Yani seni kırmak istemem ama emin misin?

Burcu astroloji ve dedektiflik konusunda olduğu gibi yine kendinden çok emindi. Her seferinde bu kadar ilginç haberlerle gelmeseydi ben de onun boş hayaller peşinden koştuğuna emin olacaktım, ama içimde bir yerlerde **“Ya doğruysa?”** diye bağırarak bir şey vardı.

Lokum, sabahtan beri çok durgundu sanki. Hiçbir konuşmaya katılmamış, öyle dalmış düşünüyordu.

– Lokum, sen ne dersin? Bir mucize olur mu acaba?

Lokum dudağını büktü.

– Bilmiyorum ki? Mucize olsun mu istiyorsun?

Kim mucize olsun istemez ki? Sanırım ben de istiyordum.

- Olsa ne güzel olur değil mi? Hayat böyle sihirli gibi olur. Keşke birkaç gün için bile olsa böyle mucizeli bir hayatım olsa.

Lokum bana sarıldı.

- Olur o zaman Şirin. Hıdırlı şeymiş ya. Sen de dileklerini yaz.

Burcu da bizimle kol kola girdi. Bahçeye doğru yürürken neler isteyeceğimizi konuşmaya başladık. Ben düşündükçe isteyecek bir sürü şey buldum ama Lokum, Allah'tan çok mantıklı bir arkadaş. Bazı isteklerim için **"Yok artık!"** diyerek beni dengelemeye çalıştı.

- Okul birincisi olmayı isteme bence Şirin. Daha mantıklı şeyler iste.

Ben de kendime **"Yok artık!"** dedim. Okul birincisi olmak da neydi? Mucizelerin çok mantıklı olması gerektiğini bilmiyor-

